

Hugo Bouter

Jesaja 53 en Genesis 3

Over het 'verbrijzelen' van de Knecht van de Heere

'Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen (...) Maar het behaagde de Heere Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt. Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen; het welbehagen van de Heere zal door Zijn hand voorspoedig zijn'

Jesaja 53:5,10

Vraag

Wat is precies de aard van het verbrijzelen van de Knecht van de Heere, en is er een verband met het vermorzelen of verbrijzelen van de hiel van het Nageslacht van de vrouw in Genesis 3:15 – dus met de kruisiging van Christus?

Antwoord

In de bekende profetie van Jesaja 53 over de lijdende Knecht van de Heere is er tweemaal sprake van 'verbrijzelen'. Het wekt misschien verbazing dat het God Zelf behaagde dit te doen (vs. 10). We hebben in onze tijd te maken met een kantelend godsbeeld. Men wil niet meer weten van een God die oordeelt en straft. Zeker kan Hij Zijn eigen Zoon niet hebben gestraft, dat zou zoiets als 'kosmische kindermishandeling' zijn geweest. De eeuwige straf van de verlorenen wordt ook van de hand gewezen. God is immers liefde, en de liefde wint altijd (Rob Bell).

Men vergeet dan dat God ook licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is (1 Joh. 1:5). Paulus wist hoezeer de Heere te vrezen is en daarom waarschuwde hij de mensen (2 Kor. 5:11). De Statenvertaling spreekt hier over 'de schrik des Heeren'. Hij is volkomen rechtvaardig en heilig, en te rein van ogen om het kwaad aan te zien (Hab. 1:13). Als men dit afwijst, komt men uiteindelijk met lege handen voor God te staan. Dan is er ook geen verzoening, geen redding, geen verlossing mogelijk voor verloren zondaars. Inderdaad, God heeft Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar Hem voor ons allen overgegeven in de dood (Rom. 8:32). Bij het kruis zien we hoe Gods heiligheid en liefde elkaar ontmoeten, en hoe het offer van de Zoon heeft voorzien in al Gods heilige en rechtvaardige eisen ten aanzien van de zonde.

Het ligt dan ook voor de hand om het 'verbrijzelen' in figuurlijke zin op te vatten, evenals het 'slaan' van de Herder in Zacharia 13:7, hoewel het in beide gevallen om de dood van Christus gaat en de gevolgen daarvan. De link met Genesis 3 is alleen indirect. Het vermorzelen van de hiel geeft aan dat Christus Zijn wandel op aarde niet kon voortzetten en door boze mensenhanden aan het kruis werd genageld. Maar zelfs bij de kruisiging vond er geen letterlijke verbrijzeling van beenderen plaats, de spijkers gingen door de weke delen van handen en voeten. De benen van het ware Paaslam mochten niet worden gebroken (Ex. 12:46; Ps. 34:21; Joh. 19:32-33, 36).

Modernere vertalingen spreken over het breken en bedreigen, of bijten in de hiel. De NBV gebruikt nog wel het woord verbrijzelen in verband met het oordeel over de slang (Gen. 3:15). De kop van de slang zou worden verbrijzeld of vermorzeld, wat ziet op het vonnis over de boze, dat in principe reeds is voltrokken bij het kruis. De oude slang, de overste van de wereld, is al geoordeeld (Joh. 12:31; 16:11).

De profeet Jesaja gebruikt ook elders het woord verbrijzelen (Jes. 28:28; 57:15). In het laatste geval is het opnieuw figuurlijk bedoeld. God woont bij de verbrijzelde en nederige van geest, om de geest van de nederigen en het hart van de verbrijzelden te doen opleven. Zoals we dit ook wel in de psalmen vinden: Hij geneest de verbrokenen van hart en verbindt hun wonden (Ps. 147:3). Door de striemen van de Knecht van Jahweh, die in onze plaats is geslagen, is ons genezing geworden. Dit Schriftwoord wordt door de apostel Petrus duidelijk betrokken op onze geestelijke nood en de vergeving van onze zonden (1 Petr. 2:24).

Oude Sporen 2018

